

Dieven, verspillers en parasieten

Ludo Dierickx

06/12/2004

OP de keper beschouwd vertoont het Vlaams Blok/Vlaams Belang alle kenmerken van een traditionele, nationalistische partij. Het Vlaams Belang is wat het is, niet door zich af te zetten tegen andere Vlaamse partijen, maar door dat te doen tegen Noord-Afrikanen, Turken, vluchtelingen, asielzoekers, Walen en Franstaligen.

Opvallend is dat het woordgebruik in recente teksten agressiever is wanneer het om Walen en Franstaligen gaat dan wanneer het om 'andere' vreemdelingen gaat. De afnemende agressiviteit tegenover allochtonen wordt blijkbaar gecompenseerd door toenemende agressiviteit tegenover Walen en Franstaligen.

Agressief zolang het mag

Het Belang keert zich nog steeds tegen criminelen, illegalen en uitgeprocedeerde asielzoekers, maar in de publicaties komen geen negatieve veralgemeningen voor over 'alle' Marokkanen of 'alle' Turken. Wel moeten alle vreemdelingen Nederlands leren en zich onderwerpen aan een strenge burgerschapsproef. Ze moeten „Vlaming worden onder de Vlamingen“.

Het Belang wil duidelijk niet meer beschuldigd worden van racisme. Er wordt nog wel vastgesteld dat de werkloosheid bij de allochtonen vijf tot zes keer hoger ligt dan bij de Vlamingen. Maar ze worden nu gelukzoekers genoemd, en niet langer dieven of profiteurs.

Niet zo voor de Walen. In alle teksten vinden we denigrerende en agressieve uitspraken over Wallonië, de Walen en de Franstaligen, zonder onderscheid, zonder nuance. Het zijn allemaal zakkenvullers, dieven, profiteurs, onbetrouwbare mensen, dwarsliggers, hooghartige imperialisten, kortom: mensen waarmee je niet kunt samenleven.

Het erge is niet dat nationalisten zich gevaarlijk denigrerend uitlaten over de Walen, maar wel dat ze dat mogen doen zonder merkbare weerstand van de andere Vlaamse partijen. Of van de Vlaamse media. Een discussie daarover is blijkbaar not done . Waarom niet? Het zou nochtans goed zijn, want het is niet aan de Walen en de Franstaligen om over dit punt het debat met het Belang aan te gaan. Het zijn de Vlamingen, de Vlaamse progressieven die dat moeten doen. Net zoals het aan de Franstaligen is om kritisch te reageren op de bekende uitlatingen van José Happart, André Cools, Guy Spitaels en Jean-Maurice Dehousse.

Een goed voorbeeld in deze context is het discours over de sociale zekerheid en de financiële transfers van noord naar zuid: de zogenaamde „Waalse diefstal". Niemand wijst op het vijandige en gevaarlijk karakter van deze beschuldiging. Het taalgebruik van de nationalisten wordt niet aangeklaagd, er wordt enkel gerekend en gevit over bedragen en cijfergegevens. Men gaat na of de Walen grote of kleine dieven zijn.

En de diepere oorzaken van de vermeende diefstal? Die worden zelfs niet onderzocht. Ostentatief vergeet men dat de fundamentele verantwoordelijkheid voor geldstromen ligt bij het socialezekerheidssysteem dat alle partijen, alle vakbonden, ziekenfondsen, de patroonsorganisatie, het VBO en de artsenfederaties hebben opgericht en beheren. Ze ligt niet bij de patiënten, de ziekenhuizen of zelfs de geneesheren. Als er dingen mislopen, zou kritiek op het socialezekerheidsstelsel nuttig kunnen zijn. Maar dat gebeurt niet. Want het is helemaal niet de bedoeling om het systeem te verbeteren. Het doel is onze sociale zekerheid te splitsen en daarom krijgen de Walen beschuldigingen te slikken en niet het stelsel.

Van woordgeweld naar fysiek geweld?

Het is trouwens niet omdat een denigrerende bewering waarheid zou inhouden dat ze mag worden verkondigd. Denigrerende waarheden kunnen nog meer dan onwaarheden bijdragen tot een vijandig beeld. Democraten moeten er dus omzichtig mee omgaan. Ook in de Europese Unie zal niemand spreken van Griekse diefstal, ook niet als er te veel geld naar Griekenland vloeide.

In ons land wijst bijna niemand op de gevaren verbonden aan nationalistische hatelijkheden, hoewel ze bijdragen tot een vijandige beeldvorming. Een vonk kan volstaan om woordgeweld te doen omslaan in fysiek geweld. Is de Belgische bevolking een superieure bevolking, immuun voor nationalistische uitdagingen? Is zij blijvend bestand tegen agressieve uitbarstingen die kettingreacties kunnen teweegbrengen? Nederland, met zijn rustige, beschaafde bevolking, was dat alleszins niet. De moord op Theo van Gogh leidde tot een escalatie van geweld.

Tragische evolutie

De toestand is ernstig. De Walen dieven, verspillers en parasieten noemen, gebeurt niet door een enkeling of een cabaretier. Het gebeurt (onder meer) door de woordvoerder van de grootste partij van Vlaanderen. En de andere partijen spreken hem niet tegen. Dat is tragisch. Europa weet beter dan wij durven te vermoeden welke evolutie in Vlaanderen aan de gang is. Sommige buitenlanders zijn er bang voor. Nog meer dan wij.

Ludo Dierickx

(De auteur is bestuurslid van B Plus.)

BEDENKINGEN

Ludo Dierickx heeft gelijk wanneer hij de andere, Vlaamse partijen voor hun verantwoordelijkheid stelt. Men kan immers geen partij –het Vlaams Belang- bestrijden wanneer men het niet frontaal aanvalt, maar integendeel het erin aanmoedigt. Ook, en vooral, in zijn nationalistische en separatistische aspiraties. Verdraagzaamheid prediken en pleiten tegen racisme en voor “de” democratie volstaat niet. Men moet het fascistoïde nationalisme bestrijden met argumenten voor een meertalige, pluriculturele samenleving en tegen de verstikkende en onmenselijke gedachte van “eigen volk eerst”. Als de andere partijen het Vlaams Belang niet bestrijden, dan moeten democraten hun conclusies trekken. Dan moeten zij de andere partijen bestrijden en hen ontmaskeren als waterdragers van het VB, als nationalisten en separatisten. De andere partijen zijn wellicht nog verwerpelijker dan het VB. Het VB keert zich tegen België, de Franstalige Belgen en tegen de meertalige samenleving. Maar het VB is consequent met haar eigen rechts-nationalistische ideologie, hoe wansmakelijk die ook moge zijn. Maar de andere, Vlaamse partijen nemen niet eens meer de moeite om te handelen volgens hun eigen ideologie. Ze zijn geen socialisten, liberalen, Christen-democraten of groenen meer. Ze zijn nationalisten geworden. Hun visie op de Belgische ziekteverzekering, de spoorwegen, de ontwikkelingssamenwerking enz. loopt parallel met die van het VB. Vanhecke heeft gelijk wanneer hij zegt dat het VB de idee van Vlaamse onafhankelijkheid als eerste opperde en zaaide in alle partijen. Het is door deze tweeslachtige houding en zelfverloochening dat de andere “democratische” partijen verwerpelijker zijn dan het VB. Meer nog: ze zijn nog bedrieglijk ook, want ze pretenderen het Vlaams Belang te “bestrijden” en het enige fundamentele dat ze doen, is het (letterlijk) overnemen van haar belangrijkste eisen. De katharsis van de democratie moet dan ook niet gebeuren door het Vlaams Belang dood te zwijgen of ze met nepargumenten te bestrijden. De “grote kuis” – om de woorden van het VB te gebruiken – moet gebeuren binnen de partijen zelf. Allereerst door te verzaken aan hun separatisme en nationalisme en vervolgens door sterke, Belgische, meertalige partijen op te richten die het VB over de hele lijn bestrijden. Tenzij de andere partijen natuurlijk naast België ook zichzelf willen vernietigen. De zogenaamde bestrijders van het VB kunnen zich dan wellicht getroosten met een mandaat... van deze partij.

Bruno Yammine
Coördinator Studiedienst UNITAS